

Képzelt riport Kőscseyvel

Sokat beszélgettünk a magyar reformkorról, a kultúráról, lapokról, folyóiratokról. Ez adta az ötletet: milyen lehetett akkoriban egy riport? Ki számított híres embernek? Nos, a poéta például. A Himnuszot tanulva, legyen a riportalány Kőscsey Ferenc.

- Sok szóbeszéd járja, hogyan is vesztette el egyik szemét. Elmeséli?

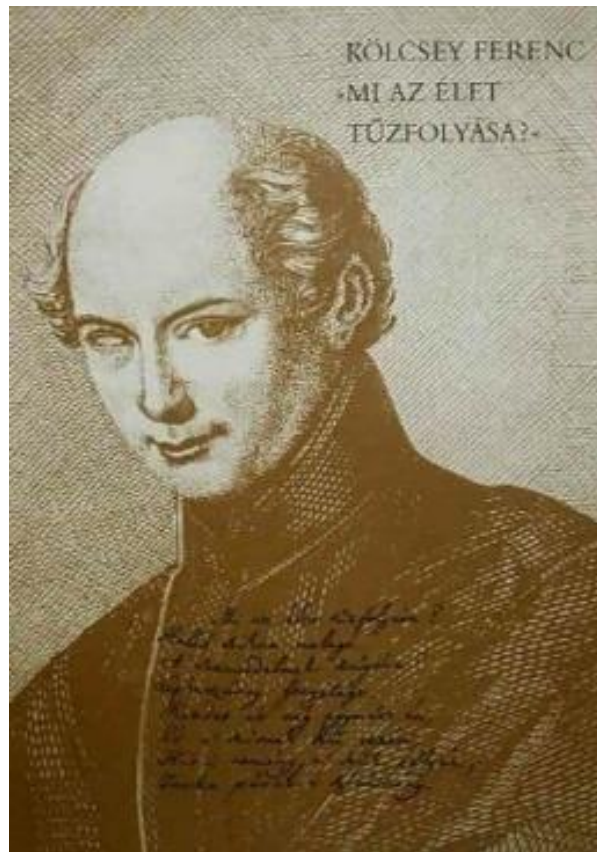
- Volt nekünk egy cselédünk, dajkánk, Pannának hívták. Apró gyermekként szüleim kétségbeesetten igyekeztek gyógyítani magas lázamat, a testemen a hólyagokat. Panna közölte: tudja a gyógymódot. A gyereket a felhevített kemencébe kell rákötve a lapátra bétenni. Rátolják az ajtót, míg az anyja elmond hét Miatyánkot. Akkor kikapják, olajjal kenik be testét, s befektetik a meleg ágyba. Panna az ölében vitt be a kemencébe, elmondása szerint az ötödik Miatyánknál megszólaltam: „Látok, Panna néni! Hol vagyunk?” Anyám feltépte a kemenceajtót. Ekkor az elmondás szerint felsikítottam: „A szemem!” Az történhetett, hogy egy széndarab hullott a szemembe. De végül meggyógyultam. Itt vagyok.

- Hogyan nyert megbecsülést az irodalmi életbe?

- Kazinczy Ferencsel kezdtem levelezni. Neki mutattam meg verseimet, sokat kritizált, de végül jó barátok lettünk.

- Az írás mellett mivel tölti az idejét?

- Gazdálkodom, irányítom a munkákat a birtokon, és posztizálok.
- Szóba hozta a posztikát. Miért mondott le követi megbízásáról?
Sokan sajnálják ezt a lépését.
- Igen, többen kértek, hogy folytassam a munkát. De az 1835-ös választásokon a maradiak kerekedtek felül. Így értelmetlennek éreztem a folytatást. Elégem lett, el is fáradtam. Az egészségem se a régi.
- Jobbulást kívánok. Írjon még sokat mindnyájunk örömére.
- Köszönöm szépen! Fogadjon el egy apró ajándékot, egy kötetemet.

- Megtisztel velem. Viszontlátásra!

Solymosi Lolita 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola